

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	złp. 2.—	gr.
Półrocznie	1.—	"
Kwartalnie	—50	"
Miesięcznie	—20	"

Zgierz,

dn. 4 lipca
1925 roku.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 20 gr.

Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Komunikat. Grono Nauczycielskie Gimnazjum im. Staszica w Zgierzu zawiadamia niniejszem, że o żadnym **Kole Rodzicielskim** istniejącym czy też mającym istnieć w przyszłości przy Gimnazjum Państwowem im. Staszica w Zgierzu nic mu niewiadomo; nadto podaje do publicznej wiadomości, że *Kole takie może powstać tylko w ścisłym porozumieniu z Dyrekcją Gimnazjum oraz Radą Pedagogiczną.*

Ceny na mięso i wędliny od dnia 26 czerwca b. r. wynoszą:

na mięso:			
Wieprzowina	1 kg. zł. 1.60	Podgardlana	1 " " 1.40
Schab i baleron	1 " " 2.40	Czarna	1 " " 1.40
Stonina	1 " " 2.20	Kaszanka	1 " " 0.90
Sadło	1 " " 2.20	Krakowska	1 " " 3.—
Wołowina	1 " " 1.40	Szynka gotowana	1 " " 4.60
Wołowina bez kości	1 " " —,—	" surowa	" " " "
Cielęcina	1 " " 1.40	wędzona	1 " " 3.—
Półdewica woł.	1 " " —,—	Baleron gotow.	1 " " 4.—
Lój	1 " " —,—	Baleron surowy	1 " " 4.—
na wędline:		Boczek surowy	" " " "
Salceson	1 kg. zł. 2.40	wędzony	1 " " 2.80
Kiełbasa zwycz.	1 " " —,—	Boczek gotowa-	" " " "
" krajana	1 " " 2.40	wędzony	1 " " 4.—
" serdel.	1 " " 2.40	Szmalec	1 " " 2.80
Paszetowa	1 " " 3.—	Siekane	1 " do umowy
Serdelki	1 kg. zł. 3.—	Polędwica suro-	" " " "
		wa wędzona	1 " " 4.60
		Stonina wędz.	1 " " 3.—
		Kiełbasa surowa	1 " do umowy

Sprzedż mięsa i wędliny po cenach wyższych aniżeli wyżej podano, uważana będzie za lichwę.

Uprasza się publiczność o niepłacenie wyższych cen od wyżej wymienionych i zwracanie się w każdym poszczególnym wypadku przekroczenia do Komisarjatu.

„Polska Oświata Pozaszkolna”. Zeszyt 3-ci ukazał się świeżo i zawiera dokończenie interesującego artykułu p. W. Wołęta o współczesnym stanie oświaty w Rosji Sowieckiej, dr. K. Sochaniewiczza „Kult tradycji lokalnej jako podstawa wychowania obywatelskiego we współczesnym państwie austriackim”, omówienie organizacji, programu nauki i warunków przyjęcia w nowo powstającym przy Wolnej Wszechnicy Polskiej Studium Pracy Społeczno-Oświatowej, oraz nader ciekawe głosy wychowanków Wiejskiego Uniwersytetu Ludowego w Szybach o rezultatach pracy wychowawczej tego Zakładu.

Bogate wiadomości o pracy Związku Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych w zakresie oświaty pozaszkolnej oraz liczne informacje sprawozdawcze z kraju i zagranicy, wreszcie — jak zwykle — przegląd literatury i pism uzupełniają zeszyt.

W sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami oraz obrtu pieniężnego z zagranicą. 100 zł. można przesłać obrót bez specjalnego zezwolenia. W № 57 „Dz. U. R. P.” z dn. 10-go czerwca r. b. ukazało się rozporządzenia Ministra Skarbu

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27-go maja 1925 r., regulujące obrót dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrót pieniężny z zagranicą.

W myśl tegoż rozporządzenia zakup, sprzedaż oraz jakiegokolwiek inne nabywanie i pozbywanie walut zagranicznych i dewiz wewnątrz kraju jest dozwolone.

Zawodowo zajmować się temi czynnościami mogą osoby fizyczne i prawne, uprawnione do tego bądź na podstawie swoich statutów, bądź też na mocy specjalnych koncesji.

Przekazywanie walut zagranicznych zagranicę dozwolone jest tylko za pośrednictwem Banku Polskiego oraz przedsiębiorstw, uważanych za banki.

Przedsiębiorstwa te otrzymują nazwę banków dewizowych.

Bankom dewizowym wolno przekazywać waluty zagraniczne wyłącznie w wypadkach, kiedy przekaz ma na celu:

- 1) zapłatę zobowiązań zagranicznych, wynikających z przywozu towarów z zagranicy;
- 2) zapłatę zaliczek za sprowadzane z zagranicy towary;
- 3) pokrycie kosztów ekspedycji i transportu towarów, sprowadzonych z zagranicy, oraz cła, uiszczanego w walutach zagranicznych;
- 4) spłatę długów zagranicznych, powstałych z przyczyn gospodarczo-uzasadnionych, łącznie z wypłatą odsetek od tych długów;
- 5) wypłatę dywidend do akcji, których posiadacze zamieszkują zagranicą, jako też tantiem, przypadających na rzecz osób zamieszkałych zagranicą;
- 6) zapłatę premii asekuracyjnych i reasekuracyjnych zagranicą;
- 7) pokrycie kosztów utrzymania zagranicą, o ile pobyt tam jest stwierdzony, o ile suma nie przewyższa równowartości 1,000 złotych;
- 8) wszelkie inne płatności gospodarczo uzasadnione, o ile suma nie przewyższa równowartości 1,000.— złotych;

Wysyłanie zagranicę za pośrednictwem poczty pieniędzy w walucie polskiej lub zagranicznej jest dozwolone bez specjalnego zezwolenia do wysokości równowartości 100 zł., a w szczególności przy wysyłaniu do Wolnego Miasta Gdańska do wysokości równowartości 250 zł., z tem, że ogólna suma wszystkich równocześnie nadawanych przesyłek pieniężnych jednego nadawcy nie może przekraczać równowartości 100 zł., względnie przy wysylniu do Wolnego Miasta Gdańska równowartości 250 zł.

Do wysyłania sumy wyższej wymagane jest zezwolenie władzy skarbowej.

Oprócz sumy, wymienionej w takim zezwoleniu, może być nadto równocześnie przekazana kwota, dozwolona do przekazywania zagranicę w myśl postanowienia poprzedniego ustępu (równowartość 100 zł., względnie do w M. Gdańska — równowartość 250 zł.)

Wysyłanie pieniędzy zagranicę pocztą może być dokonywane wyłącznie w listach (paczkach) wartościowych.

Wysyłanie zagranicę pocztą czeków, przekazów, kredytów, weksli oraz wszelkich zobowiązań pieniężnych, zarówno w walucie zagranicznej jak i w walucie polskiej, bez zezwolenia władzy skarbowej jest zabronione. Za takim zezwoleniem mogą być wysłane zagranicę pocztą wymienione powyżej walory wyłącznie w listach (paczkach) wartościowych.

Wysyłanie zagranicę pocztą papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od tychże papierów bez zezwolenia władzy skarbowej jest zabronione. Za takim zezwoleniem mogą być wysłane zagranicę pocztą wymienione powyżej walory wyłącznie w listach (paczkach) wartościowych.

Wywóz zagranicę pieniędzy w gotówce jak również czeków, przekazów akredytyw oraz wszelkich zobowiązań pieniężnych, jak w walucie zagranicznej tak i w walucie polskiej, z wyjątkiem weksli, dozwolony jest bez specjalnego zezwolenia do wysokości równowartości 1.000.— zł. na każdą osobę, legitymującą się osobnym paszportem zagranicznym, względnie na jeden taki paszport.

Jeśli osoba, wyjeżdżająca zagranicę, posiada w paszporcie wizę, uprawniającą ją do wielokrotnego przejścia granicy, wówczas nie może ona wywieźć w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego więcej ponad równowartość 1.000.— zł.

Osoby, wyjeżdżające na obszar W. M. Gdańska, o ile legitymują się zwyczajnym dowodem osobistym, mają prawo wywieźć bez zezwolenia sumę, stanowiącą równowartość 250 zł.

Do wywozu sum wyższych niż wymieniono poprzednio, jak również do wywozu weksli, wymagane jest zezwolenie władzy skarbowej. Osoba posiadająca takie zezwolenie może jednocześnie wywieźć oprócz sumy wymienionej w zezwoleniu, również kwotę, dozwoloną do wywozu zagranicę w myśl powyższych postanowień.

Ustalone powyżej normy dozwolonego jednorazowego wywozu względnie przeniesienia zagranicę wartości mieszczącej już w sobie kwotę w monetach srebrnych (równowartość 100.— zł.), dozwoloną do wywozu zagranicę na zasadzie § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1924 r. o zakazie wywozu zagranicę złota i srebra (Dz. U. R. P. № 79, poz. 770).

Wywóz zagranicę papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od tychże papierów wymaga zezwolenia władzy skarbowej, bez względu na to, czy wywóz następuje w wyniku względnie w celu sprzedaży lub zastawu ich sobom fizycznym i prawnym, zamieszkałym względnie mającym siedzibę zagranicą, czy też w jakimkolwiek bądź innym celu.

Powrotny wywóz zagranicę wszelkich papierów wartościowych jako też pieniędzy w gotówce, czeków, przekazów, akredytyw, weksli i wszelkich zobowiązań pieniężnych, zarówno w walucie zagranicznej jak i w walucie polskiej jest dozwolony bez specjalnego zezwolenia na podstawie imiennego zaświadczenia, wystawionego przez właściwy koleją: urząd celny względnie placówkę graniczną kontroli skarbowej, a stwierdzającego wywóz tych wartości do kraju. Zaświadczenie takie w terminie dwumiesięcznym od daty jego wystawienia uprawnia do wywozu tych samych wartości, na które opiewa, przez wszystkie urzędy celne, względnie na granicy polsko-gdańskiej przez wszystkie placówki kontroli skarbowej.

Rozporządzenie powyższe reguluje jeszcze sprawy:

- 1) obrotu papierami wartościowymi z zagranicą oraz lokat pieniężnych zagranicą;
- 2) inkasowania należności zagranicznych za wywożone towary;
- 3) inkasowania należności za wywożone towary z obowiązkiem odsprzedaży zainkasowanej waluty Bankowi Polskiemu;
- 4) rachunków w walutach zagranicznych, udzielanie kredytów w walutach zagranicznych oraz wypłat przekazów w tychże walutach;
- 5) obrót walutą polską zagranicą.

Rozporządzenie niniejsze weszło w życie z dniem 25 czerwca r. b. i z temże dniem straciły moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości: z dnia 28-go marca 1924 r. (Dz. U. R. P. 29, poz. 290); z dnia 23 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 445); z dn. 22 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 809) oraz z dn. 27 października 1924 r. (Dz. U. R. P. № 94, 880).

O zabezpieczeniu praw do tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum. Szereg osób polskich zgłosił, względnie zarejestrował w rozmaitym czasie, poczynając od roku 1918, w Urzędzie Rozrachunku Państwowego i Strat Wojennych, w biurze Rady Głównej Opiekuńczej, w Komisjach Szacunkowych Miejscowych, wreszcie bezpośrednio w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym, pretensje do rządu rosyjskiego o zwrot rozmaitych papierów wartościowych, wywiezionych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad, bądź złożonych w instytucjach państwowych, społecznych i kredytowych na tem terytorjum.

Rejestracja ta miała na celu jedynie ustalenie poniesionych strat. Rozszczenia powyższe w następstwie znalazły oparcie prawne

w przepisach Traktatu Ryskiego, jednak uregulowanie ich dotąd, jak wiadomo nie nastąpiło, wobec czego sprawa ta obecnie została skierowana na bardziej skuteczną drogę wewnętrzną jej załatwienia rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. „o zabezpieczeniu praw z tytułów na okaziciela wywiezionych na terytorjum obecnego Z. S. R. R. lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum“ (Dz. U. R. P. № 115 poz. 1032).

Rozporządzenie to stosuje się do tytułów na okaziciela, czyli listów zastawnych Towarzystw Kredytowych Ziemskich i Miejskich akcji bankowych i przemysłowych i t. p. wypuszczonych w obieg przez instytucje i spółki, które miały siedzibę na obecnem terytorjum Państwa Polskiego, względnie przez instytucje i spółki, mające siedzibę poza granicami Polski, a posiadające majątek (ruchomości, nieruchomości i prawa) w obrębie Polski (jak na przykład: Szlachecki i Włościański Bank Ziemski, Kijewski Bank Ziemski, Bank Azowsko-Doński, Towarzystwo Ubezpieczeń „Rosja“ i t. p.) Przytem rozporządzenie to rozciąga się tylko na te z podród wymienionych papierów wartościowych, które były wywiezione z Polski przymusowo lub dobrowolnie przed dniem 30-go kwietnia 1921 r. na terytorjum Z. S. R. R. względnie tam przed tą datą złożone, a niezwrócone ich właścicielom.

Co do samego zabezpieczenia praw osób zainteresowanych do wyżej wyszczególnionych walorów, to Rozporządzenie przewiduje w wyniku złożonych w tym przedmiocie zgłoszeń wraz z dowodami, powzięcie przez prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego decyzji, wzbraniającej wszelkich wypłat i transakcji z wymienionymi tytułami.

Tryb unieważniania tytułów na okaziciela, co do których nastąpiło zabezpieczenie podług przepisów rozporządzenia, jako też tryb wydawania wzamian tytułów unieważnionych, nowych złotych tytułów względnie świadectw zamiennych lub duplikatów, ewentualnie tryb dokonania wypłat z unieważnionych tytułów będą określone przez osobne przepisy.

Oczywiście te czynności zabezpieczające tytuły względnie je uznawiające, wymagają szczegółowych danych i należytego udowodnienia, przedewszystkiem zaś wskazania numerów poszczególnych papierów wartościowych, co jest warunkiem koniecznym.

Ponieważ wzmiankowane zgłoszenia, jak to już powyżej zaznaczono, składane były tylko dla rejestrowania strat i nie zawierają ani wszelkich danych, ani dowodów, jakie wymagane są rozporządzeniem wykonawczem (Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 16 marca 1925 r. Dz. U. R. P. № 28 poz. 302) przeto fundacje społeczne, kulturalne, dobroczynne, oświatowe i religijne, kasy emerytalne i przeczorności wszelkiego typu, instytucje kredytowe, towarzystwa ubezpieczeniowe i inne osoby prawne oraz fizyczne, będące właścicielami tudzież depozytariuszami wymienionych tytułów, o ile nie zabezpieczyły jeszcze swych praw do takich papierów wartościowych w drodze sądowej, stosownie do przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela, winny składać do Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Warszawa, ul. Foksal № 3) odpowiednie podania, stosownie do przytoczonego rozporządzenia wykonawczego, w terminie do dnia 1 sierpnia 1925 r., niezależnie od wspomnianych na wstępie dawniejszych zgłoszeń i rejestracji.

Podania takie winny zawierać: imię i nazwisko, przynależność państwową petenta, miejsce zamieszkania jego, wykaz papierów wartościowych, termin wywiezienia ich na terytorjum Z. S. R. R. względnie złożenia w instytucjach na temże terytorjum. Do podania należy dołączyć 4 odpisy wykazu papierów wartościowych, sporządzone w/g poniższego wzoru:

Wykaz tytułów na okaziciela

znajdujących się na terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Rad, należących do . . . . . zamieszkałego lub mającego siedzibę prawną w . . . . .

№ porządkowy	Nazwy tytułów	Nominalna wartość tytułu	Ilość tytułów	№ № seryj.	№ № tytułów	Suma ożólna nom. wartości tytułów	Nazwa instytucji gdzie zdep. tytuły	Daty zdep. tytułów	Daty wywiezienia tytułów	Siedziba instytucji, która emitowała tytuły	Majątek w granicach Polski należący do instytucji emitującej, której zarząd miał siedzibę poza granicami Polski

Podpis osoby zainteresowanej względnie osoby działającej w jej imieniu

oraz stosowne dokumenty dowodowe (kwity depozytowe, wyciągi z ksiąg rachunkowych i t. p.) w oryginałach, wraz z prywatnym odpisem, każdego, przyczem należy uściślić stosowną opłatę stemplową, a także w razie wydania decyzji zabezpieczającej pokryć kosztą jednorazowego ogłoszenia jej w „Monitorze Polskim”.

Sprawozdanie z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 27-go maja 1925 r.

(Dokończenie)

Następnie, przyjmując do wiadomości odczytane przez Przewodniczącego sprawozdanie z wykonania budżetu miejskiego za rok 1924 wraz z protokołem Komisji Rewizyjnej, Rada Miejska jednogłośnie sprawozdanie zatwierdziła, udzielając Magistratowi absolutorium zgodnie z par. 9 ust. 2 rozporządzenia Prez. Rze- czypospolitej o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne.

Przystępując do dalszych obrad, Jawnik Nawrocki referuje sprawę zmiany placu miejskiego, przestrzeni 130 kw. sążni, położonego przy ul. Parzęczewskiej róg Gołębiej, na działek ziemi, należący do p. Haukego, powierzchni 245 kw. sążni, znajdujący się obok targowicy zwierzęcej.

Na zamianę tych placów wpłynęła konieczność rozszerzenia targowicy.

Na wniosek Magistratu Rada Miejska jednogłośnie wyraziła swą zgodę na zamianę wspomnianych placów.

Z kolei przystąpiono do sprawy uchwalenia kredytu dla Kasy im. Mianowskiego.

Uznając konieczność poparcia materialnego Kasy im. Mianowskiego, Przewodniczący składa wniosek Magistratu o uchwalenie kredytu w wysokości zł. 425 — tytułem jednorazowej składki członka dożywotniego i ufundowanie jednego arkusza dzieła, wydanego przez wymienioną instytucję.

Przychylając się do wniosku Magistratu, Rada Miejska jednogłośnie kredyt powyższy uchwaliła z tem, że pokryty będzie z nadwyżek Rozdziału IX budżetu.

W dalszym ciągu obrad wszystkimi głosami przeciw 4 uchwalono kredyt w wysokości zł. 300.— na pokrycie kosztów kinematograficznych w dniu 3-go Maja.

Następnie Przewodniczący oświadcza, że w Domu Wychowawczym w Studzieńcu ulokowany został sierota Jan Dałek, którego koszt utrzymania w Zakładzie wyniosą do końca roku bieżącego zł. 325.—

Magistrat wnosi o uchwalenie powyższego kredytu.

Kredyt powyższy uchwalono.

Również na wniosek Magistratu, zgodnie z opinią Komisji Opieki Społecznej, postanowiono wyasygnować z funduszków miejskich sumę zł. 200.— na kupno protezy dla niezdolnego inwalidy cywilnego Niesułkowskiego.

Wszystkie powyższe wymienione kredyty postanowiono pokryć z nadwyżek budżetu Rozdziału IX.

Sprawę uchwalenia kredytu w wysokości zł. 300.— na koszt, związane z sporządzeniem aktów śmierci zmarłych w Szpitalu, a pochowanych na koszt Wydziału Opieki Społecznej, odłożono do następnego posiedzenia ze względu na brak danych co do wysokości kosztów sporządzenia jednego aktu.

Poczem przystąpiono do sprawy wyborów nowych członków do wszystkich Komisji Radzieckich.

Wybrani zostali:

Do Komisji Budżetowej:

- 1) Chudobiński Jan, 2) Wojciechowski Kazimierz, 3) Flaczyński Władysław, 4) Łodwig Stanisław, 5) Kurowski Karol, 6) Morgenstern Abram, 7) Strykowski Izidor, 8) Kurowski Maksymilian.

Do Komisji Leśnej:

- 1) Kamiński Ignacy, 2) Łodwig Stanisław, 3) Mączyński Franciszek, 4) Pawlikowski Władysław, 5) Zerndt Artur, 6) Ader Nusen, 7) Czapiński Ignacy i 8) Pomorski Jan.

Do Komisji Budowlanej:

- 1) Hauke Stefan, 2) Wojciechowski Kazimierz, 3) Bińkowski Adam, 4) Andrzejewski Franciszek, 5) Pietrzak Antoni, 6) Ciechanowski Stefan, 7) Kowalski Stanisław, 8) Lindner Rudolf, 8) Najman, 10) Zwykielski Gedalje.

Do Komisji Doksztalcenia Zawodowego:

- 1) Ruciński Jan, 2) Lasocki Edward, 3) Chrupkowa Bronisława, 4) Fonder Jan, 5) Braun Franciszek, 6) Cezak Jakób Stefan, 7) Dzióbkiewicz Antoni, 8) Hilczer Franciszek, 9) Krzemski Roman, 10) Grünberg Fabjan, 11) Breier Albert.

Do Komisji Podatkowej:

- 1) Dylewski Jan, 2) Kaźmierczak Ignacy, 3) Lubnauer Adolf, 4) Auerbach Józef, 5) Jabłoński Jan, 6) Ernst Otton, 7) Olczak Feliks, 8) Kowalski Stanisław, 9) Morgenstern Abram, 10) Sirkis Lejzer i 11) Zerndt Artur.

Do Komisji Zdrowotności:

- 1) Łodwig Stanisław, 2) Kurowski Stanisław, 3) Grodzicka Klementyna, 4) Fonder Jan, 5) Kaźmierski Józef, 6) Kon Mensze, 7) Karasiński Edward, 8) Pomorski Jan, 9) Dr. Wąsowicz i 10) Wruk Robert.

Do Komisji Opieki Społecznej:

- 1) Raze Julusz, 2) Skowroński Adam, 3) Jakubowski Feliks, 4) Kosmański Szczepan, 5) Konówna Hanna, 6) Szmidt Edward, 7) Morgenstern Abram, 8) Berndt Gustaw, 9) Kurowski Korol.

Do Komisji do Spraw Ogólnych:

- 1) Grodzicka Klementyna, 2) Kierzkowski Jan, 3) Morgenstern Abram, 4) Pomorski Jan, 5) Zerndt Artur.

W dalszym ciągu obrad na zasadzie ustawy z dnia 29-go kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1925 r. L. 51) postanowiono powołać **Komisję Rozbudowy miasta.**

Do Komisji wybrani zostali przez aklamację:

- 1) burm. Swiercz Jan, 2) Jawnik Nawrocki Franciszek, 3) inż. Beurton Alfred, 4) Nesler Władysław, 5) Więckowski Stanisław, 6) Karasiński Edward, 7) Morgenstern Abram, 8) Kurowski Władysław, 9) Kamiński Ignacy, 10) Mączyński Franciszek, 11) Pawlikowski Władysław i 12) wice-burm. Szymczak Stan.

Następnie przystąpiono do Komuników Magistratu.

Zgodnie z wnioskiem Magistratu Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła pobierać za udzielenie niezamożnym mieszkańcom pomocy ambulatoryjnej w miejskim Ambulatorjum opłatę w wysokości zł. 1.— od pierwszej wizyty, zaś za każdą następną 50 gr., przyczem zupełnie biedni, jak dotąd, korzystają będą z bezpłatnej pomocy ambulatoryjnej.

Przystępując do dalszych obrad, Przewodniczący oznajmia, że Towarzystwo Powstańców i Wojaków im. Wejhera w Wejherowie zwróciło się do Magistratu z prośbą o przyznanie subydium na budowę pomnika monumentalnego ku czci poległych, który ma stanąć w Wejherowie.

Magistrat składa wniosek o uchwalenie kredytu na ten cel w wysokości zł. 100.—.

Wniosek Magistratu jednogłośnie przyjęto z tem, że kredyt pokryty będzie z nadwyżek Rozdziału IX budżetu.

Poczem wyrażono zgodę na zapisanie do ksiąg stałej ludności miasta Zgierza:

- 1) Dąbrowskiego Franciszka wraz z rodziną, 2) Jagodzińskiego Stefana z rodziną i 3) Anieli Raduskiej.

W wolnych wnioskach radny Pawlikowski zwraca uwagę na nienależyte utrzymanie nadzoru nad skwerkami, co powoduje niszczenie tychże przez ludność.

W powyższej sprawie Rada Miejska porucza Magistratowi powzięcie odpowiednich kroków, któreby położyły kres niszczeniu skwerków.

Radny Chwiałkowski zapytuje, dlaczego studnia miejska, która znajduje się przy zbiegu ul. 1 Maja i 3 Maja, od dłuższego czasu jest nieczynna, wskutek czego ludność cierpi z powodu braku wody.

W odpowiedzi Jawnik Nawrocki wyjaśnia, że studnia jest zepsuta, jak stwierdziła Komisja należy założyć nowe rury, co w najbliższym czasie zostanie uskutecznione i studnia oddana będzie do użytku.

Następnie na wniosek radnego Hoffmana postanowiono zwrócić się do tych właścicieli domów, obok posesji których położone są na ulicach mosty, o należyte utrzymywanie tychże w czystości.

Na powyższym posiedzeniu zakończono.

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie

Magistrat m. Zgierza niniejszym podaje do wiadomości, iż w dniu 14-go lipca b. r. o godz. 1-iej w południe w Magistracie odbędzie się

licytacja ustna na sprzedaż

niżej podanych ilości drzewa budulcowego z posuszu:

Rewir Krogulec:

pozycja I od № 380 do 388, 392, 393 11 sztuk 11,14 mtr.³ od sumy zł. 20.— in plus za metr,
 pozycja II od № 394 do 401 8 sztuk 10,32 mtr.³ od sumy zł. 20.— za metr in plus,
 pozycja III od № 402 do 411 10 sztuk 10,27 mtr.³ od sumy zł. 20.— za metr in plus
 pozycja IV od № 667 do 680 14 sztuk 14,77 mtr.³ od sumy zł. 20.— za metr in plus.

Rewir Miroszew:

pozycja V od № 632 do 651 20 sztuk 7,69 mtr.³ od sumy zł. 20.— za metr in plus,
 pozycja VI od № 652 do 666 15 sztuk 6,28 mtr.³ od sumy zł. 20.— za metr in plus.

Chcący przystąpić do licytacji winni złożyć przed terminem kaucję w wysokości zł. 50.—.

Bliższych wiadomości udziela Wydział Leśny.

Zgierz, dnia 2 lipca 1925 r.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Obwieszczenie

Na mocy artykułu 2 Ustawy z dnia 30 czerwca 1919 roku w przedmiocie sądów doraźnych (Dz. Pr. P. P. № 55 poz. 341) Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 22 czerwca 1925 r., postanowiła przedłużyć na czas od 1 lipca 1925 r., do 31 grudnia 1925 na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego z wyjątkiem powiatów: bialskiego (Biała), ciechanowskiego, gostynińskiego, kolneńskiego, kolskiego, konińskiego, konstantynowskiego, lipnowskiego, makowskiego, mławskiego, piotrkowskiego, płockiego, płońskiego, przasnyskiego, pułtuskiego, radomskiego, radzyńskiego, rypińskiego, sierpeckiego, słupeckiego, szczuczynskiego, włodawskiego **sądy doraźne** które wymierzać będą karę śmierci, lub ciężkiego więzienia za wymienione niżej przestępstwa, choćby usiłowane tak głównym sprawcom jak i wszystkim współnlkom przestępstwa.

Śmiercią karany będzie:

a) kto dopuści się przewidzianego w art. 453 K.K. zabójstwa względem funkcyjarszy publicznych podczas wykonywania przez nich obowiązków służbowych;

b) kto dopuści się przewidzianego w art. 453 K.K. zabójstwa za pomocą substancji wybuchowej lub przyrządu wybuchowego;

c) kto dopuści się zabójstwa osoby urzędowej podczas pełnienia lub z powodu pełnienia przez nią obowiązków służbowych (ustęp 3 art. 455 K.K.) albo zabójstwa wartownika straży wojskowej (ust. 4 art. 455 K.K.) albo zabójstwa w bandzie (ust. 6 art. 455 K.K.) albo zabójstwa w celu zysku (ust. 12 art. 455 K.K.);

d) kto dopuści się zagrażającego bezpieczeństwu komunikacji kolejowej, lub żeglugi, uszkodzenia toru, lub taboru drogi żelaznej, albo parowca lub morskiego statku, lub znaku ostrzegawczego umieszczonego dla ochrony komunikacji kolejowej lub żeglugi jeżeli na skutek tego uszkodzenia nastąpiło rozbicie pociągu, parowca lub morskiego statku, lub uszkodzenia takowego dokonano w celu spowodowania rozbicia (cz. II i III art. 558 K.K.)

e) kto przez podpalenie, wybuch, lub zatopienie uszkodzi cudze mienie wogóle a zwłaszcza kościół lub dom modlitwy, pomieszczenie instytucji rządowej, lub społecznej, publicznych: biblioteki lub muzeum, albo innego państwowego lub społecznego zbioru przedmiotów nauki lub sztuki, lub zamieszkaną budynek, lub statek, minę, kopalnię, lub taki niezamieszkaną budynek, statek, pomieszczenie lub inne miejsce, gdzie wówczas z wiedzą winowajcy znajdował się człowiek, którego życiu groziło niebezpieczeństwo, jeżeli uszkodzenie to wskutek właściwości i położenia przedmiotów, albo wobec warunków popełnienia czynu groziło, o czym winowajca wiedział—niebezpieczeństwem rozszerzenia pożaru, wybuchu lub zatopienia na budynki, statki, pomieszczenia lub objekty wymienione, to winowajca ulegnie karze choćby przedmioty uszkodzone stanowiły jego własność (art. 562, 563 K. K.);

f) kto czyni przygotowanie, lub bierze udział w zrzeszeniu utworzonym w celu dokonania:

1. uszkodzenia kolei żelaznej, jej taboru albo znaku ustanowionego dla bezpieczeństwa ruchu kolejowego, celem spowodowania rozbicia pociągu kolei żelaznej;

2. uszkodzenia parowca lub morskiego statku, albo znaku,

ustanowionego dla bezpieczeństwa żeglugi, celem spowodowania rozbicia parowca lub morskiego statku;

3. uszkodzenia kościoła, domu modlitwy, pomieszczenia instytucji rządowej, lub społecznej, biblioteki publicznej, muzeum, albo innego rządowego, lub społecznego, zbioru przedmiotów nauki, lub sztuki, zamieszkanych budynków lub statku, kopalni lub takich niezamieszkanych budynku lub statku, pomieszczenia lub miejsca o których wiedział, że w nich jest człowiek i życiu jego grozi niebezpieczeństwo (art. 564 K. K.);

g) kto dopuści się rozboju t.j. zaboru cudzego mienia w celu przywłaszczenia za pomocą wprawienia w stan nieprzytomności, uszkodzenia ciała, gwałtu na osobie, lub groźby karalnej (art. 589 K. K.);

Ciężkim więzieniem bezterminowem lub terminowem na czas nie krótszy od lat 8 karany będzie:

a) kto dopuści się wyrobu, nabycia, przechowywania, lub zbycia materiału, lub przyrządu wybuchowego w okolicznościach wskazujących, że materiał ten lub przyrząd przeznaczony był z wiedzą innego do spełnienia zbrodni (art. 222 K. K.);

b) kto weźmie udział w bandzie, utworzonej w celach uszkożeń: cudzego mienia w przypadkach wskazanych w artykule 564 (Ust. 2, cz. 1, art. 279 K. K.) lub celach rozboju (Ust. 3, cz. 1, art. 279 K. K.);

c) kto uszkodzi telegraf lub telefon, przeznaczony do użytku publicznego lub rządowego, o ile skutkiem uszkodzenia było przerwanie ich działania, lub jeżeli uszkodzenia dokonano w celu zatrzymania przesłania zawiadomienia rządowego (art. 556 K.K.);

d) kto uszkodzi most przeznaczony do użytku powszechnego tak, że uszkodzenie to spowodowało przerwanie komunikacji lub niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego (art. 557 K. K.);

e) kto dopuści się zagrażającego bezpieczeństwu ruchu kolejowego, lub żeglugi, uszkodzenia toru, lub taboru drogi żelaznej albo parowca, lub morskiego statku, lub znaku ostrzegawczego ustawionego dla ochrony komunikacji kolejowej lub żeglugi, jeżeli nie działano w celu rozbicia pociągu, parowca, lub morskiego statku, ani też rozbicie takie nie nastąpiło (część 1 art. 558 K.K.).

Od wyroków Sądów Doraźnych niema apelacji ani kasacji Wyrok śmierci wykonany będzie (przez rozstrzelanie) w ciągu 24 godzin po ogłoszeniu wyroku.

Przestrzegam wszystkich przed popełnieniem powyższych przestępstw pod groźbą stawienia winnych pod Sąd Doraźny.

Minister Spraw Wewnętrznych (—) Wł. Raczkiewicz.

Warszawa, dnia 24 czerwca 1925 r.

Okazyjnie do sprzedania

sypialnia, kredens stołowy i biurko

STOLARNIA

STANISŁAWA KOŁODZIEJSKIEGO

ul. Konstantynowska № 5.

Wyższa szkoła kroju i szycia

„JÓZEFINY”

Musiłowiczowej
mistrzyni cechowej

naprodzona na wystawie pracy kobiet w Warszawie złotym medalem, w Belgii srebr. i dyplomami uznania

ŁÓDŹ, Piotrkowska № 163.

Kursy wyższe i niższe. Metoda kroju podług systemu francuskiego i angielskiego. Gruntowna nauka pasowania, mierzenia i upinania. Dla początkujących przygotowawczy kurs szycia. Przy szkole duża pracownia sukien, gdzie uczennice nabierają wprawy i gustu.

Uczennice otrzymują patenty cechowe, lub świadectwa prywatne. Na miejscu duży wybór manekinów.

Przez miesiące lipiec i sierpień, kursy wakacyjne po cenach niższych.